Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

29 päivänä tammikuuta 2025 *

Kumoamiskanne – Valtiontuet – Postiala – Pääomanlisäys Post Danmarkin hyväksi – Päätös, jossa todetaan, ettei kyseessä ole valtiontuki – Pääomanlisäykset PostNordin hyväksi – Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi – Toimi ei koske kantajaa erikseen – Kilpailuasemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-334/22,

Danske Fragtmænd A/S, kotipaikka Åbyhøj (Tanska), edustajanaan asianajaja L. Sandberg-Mørch,

kantajana,

jota tukevat

UPS Europe NV/SA, kotipaikka Bryssel (Belgia)

ja

Dansk Avis Omdeling A/S, kotipaikka Vejle (Tanska),

edustajanaan L. Sandberg-Mørch,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Carpi Badía ja L. Nicolae,

vastaajana,

jota tukevat

Tanskan kuningaskunta, asiamiehenään C. Maertens, avustajanaan asianajaja R. Holdgaard,

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinään C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder ja R. Shahsavan Eriksson,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Post Danmark A/S, kotipaikka Kööpenhamina (Tanska) sekä

PostNord Group AB, kotipaikka Solna (Ruotsi),

edustajanaan asianajaja O. Koktvedgaard,

väliintulijoina,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit R. da Silva Passos (esittelevä tuomari), N. Półtorak, I. Reine ja T. Pynnä,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Marghelis,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 20.9.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantaja eli Danske Fragtmænd A/S vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan valtiontuesta SA.49668 (2019/C) (ex 2017/FC) ja SA.53403 (2019/C) (ex 2017/FC), jonka Tanska ja Ruotsi ovat toteuttaneet PostNord AB:n ja Post Danmark A/S:n hyväksi, 10.9.2021 annetun komission päätöksen (EU) 2022/459 (EUVL 2022, L 93, s. 146; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta

2 Kantaja on Tanskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka toimii erityisesti tavaroiden maantiekuljetuspalvelujen ja pakettitoimituspalvelujen markkinoilla Tanskassa.

3 PostNord AB on yhtiö, jonka ydintoimintana on kirjeiden jakelu. Se toimii pääasiassa Ruotsin, Tanskan, Norjan ja Suomen postipalvelumarkkinoilla. Tanskan kuningaskunta omistaa 40 prosenttia ja Ruotsin kuningaskunta 60 prosenttia PostNordin osakepääomasta. Äänioikeudet on jaettu siten, että kummallakin osakkeenomistajana olevalla valtiolla on 50 prosentin äänioikeus. PostNord omistaa kokonaan PostNord Group AB:n.

4 Post Danmark A/S on Tanskan ja ulkomaiden postipalvelumarkkinoilla toimivan PostNord Groupin kokonaan omistama tytäryhtiö. Siitä lähtien, kun Tanskan postimarkkinat vapautettiin kilpailulle vuonna 2011, Post Danmark on kilpaillut muiden postitoiminnan harjoittajien kanssa.

5 Post Danmarkin tulot vähenivät 55 prosenttia ajanjaksolla 2009–2019 erityisesti kirjeenvaihdon digitalisointisuuntauksen vuoksi. Yritys on kirjannut tappioita vuodesta 2012 lähtien.

6 Tanskan kuningaskunta ja Ruotsin kuningaskunta tekivät 20.10.2017 kahdenvälisen sopimuksen, jonka otsikko on ”Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]” (jäljempänä lokakuussa 2017 tehty sopimus). Siinä kuvaillaan useita PostNordin ja Post Danmarkin hyväksi toteutettavia toimenpiteitä digitalisaation Tanskassa aiheuttamiin haasteisiin vastaamiseksi ja PostNordin hallituksen kehittämän uuden tuotantomallin täytäntöönpanemiseksi. Kyseisen sopimuksen mukaan uusi tuotantomalli oli tarkoitus rahoittaa muun muassa Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan myöntämällä kahdella PostNordin hyväksi tehdyllä pääomanlisäyksellä sekä PostNord Groupin Post Danmarkille antamalla sisäisellä panoksella.

7 Tanskan kuningaskunta ja Ruotsin kuningaskunta tekivät kumpikin erikseen PostNordin hyväksi 267 miljoonan Ruotsin kruunun (SEK) (n. 23,1 miljoonaa euroa) ja 400 miljoonan Ruotsin kruunun (n. 34,6 miljoonaa euroa) pääomanlisäyksen, ja PostNord Group teki Post Danmarkin hyväksi 2,339 miljardin Tanskan kruunun (DKK) (n. 313,6 miljoonaa euroa) pääomanlisäyksen (jäljempänä yhdessä lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset).

8 Toimialajärjestö, johon kuuluu Tanskan oikeuden mukaan perustettuja maantiekuljetus- ja logistiikka-alalla toimivia yhtiöitä Tanskassa (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport) – ITD), teki 27.11.2017 Euroopan komissiolle kantelun ja väitti, että Tanskan ja Ruotsin viranomaiset olivat myöntäneet tai tulisivat myöntämään sääntöjenvastaista valtiontukea Post Danmarkille erilaisin aiemmin tai tulevin toimenpitein. Kyseisiin toimenpiteisiin kuuluivat lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset.

9 Komissio päätti 14.6.2019 aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan nojalla muodollisen tutkintamenettelyn lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainituista pääomanlisäyksistä.

10 Muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi komissio antoi 10.9.2021 riidanalaisen päätöksen. Kyseisessä päätöksessä komissio päätteli, että lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset olivat kolme erillistä toimenpidettä, joita oli arvioitava erikseen. Komissio katsoi, että PostNord Groupin Post Danmarkin hyväksi tekemä pääomanlisäys ei merkinnyt edun myöntämistä, minkä vuoksi kyseinen toimenpide ei ollut valtiontukea. Sen sijaan se katsoi, että Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan PostNordin hyväksi tekemät pääomanlisäykset olivat sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, ja määräsi ne perittäväksi takaisin PostNordilta.

Asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission, Ruotsin kuningaskunnan ja Tanskan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Tanskan kuningaskunta ja Ruotsin kuningaskunta vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kanteen.

14 Post Danmark ja PostNord Group vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 UPS Europe NV/SA vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Dansk Avis Omdeling A/S ei jättänyt väliintulokirjelmää.

Oikeudellinen arviointi

17 Komissio väittää Tanskan kuningaskunnan, Ruotsin kuningaskunnan, Post Danmarkin ja PostNord Groupin tukemana, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska kantajalla ei ole asiavaltuutta. Kantaja ei komission mukaan ole etenkään osoittanut, että lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset olisivat vaikuttaneet huomattavasti sen markkina-asemaan.

18 Kantaja väittää, että sillä on asiavaltuus. Lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset vaikuttivat sen mukaan huomattavasti sen kilpailuasemaan Tanskan ja Pohjoismaiden postipalvelumarkkinoilla. Kantajan mukaan niiden ansiosta Post Danmark saattoi ”polkea hintoja kilpailijoiden hintojen alapuolelle”. Kantaja väittää, että kyseiset pääomanlisäykset ovat johtaneet siihen, että se on menettänyt huomattavan määrän asiakkaita, minkä seurauksena sen markkinaosuudet ovat pienentyneet 30 prosenttia, minkä se on näyttänyt toteen.

19 Tältä osin on muistutettava, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan sanamuodon mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi kyseisen artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

20 Käsiteltävässä asiassa on ensinnäkin niin, että kuten riidanalaisen päätöksen 7 artiklasta ilmenee, päätös on osoitettu ainoastaan Tanskan kuningaskunnalle ja Ruotsin kuningaskunnalle eikä kantajalle. Käsiteltävää kannetta ei siis voida ottaa tutkittavaksi SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ensimmäisen lauseen nojalla.

21 Toiseksi lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset ovat luonteeltaan yksittäisiä. Riidanalaista päätöstä ei näin ollen voida pitää SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannessa lauseessa tarkoitettuna sääntelytoimena (ks. vastaavasti määräys 10.10.2017, Greenpeace Energy v. komissio, C-640/16 P, ei julkaistu, EU:C:2017:752, 26 kohta ja tuomio 3.12.2014, Castelnou Energía v. komissio, T-57/11, EU:T:2014:1021, 23 kohta). Käsiteltävää kannetta ei näin ollen voida ottaa tutkittavaksi tällä perusteella.

22 Näin ollen käsiteltävä kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos riidanalainen päätös koskee SEUT 263 artiklan neljännen kohdan toisen lauseen mukaisesti kantajaa suoraan ja erikseen, ja nämä kaksi edellytystä ovat kumulatiivisia.

23 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo aiheelliseksi tutkia ensin edellytyksen, jonka mukaan toimen on koskettava kantajaa erikseen.

24 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös voi koskea erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. tuomio 22.11.2007, Sniace v. komissio, C-44/05 P, EU:C:2007:700, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Erityisesti valtiontukien alalla kantajan, joka kyseenalaistaa muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi tehdyn tuen arviointia koskevan päätöksen perusteltavuuden, on osoitettava, että sillä on edellä 24 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu erityinen asema. Tällainen asema on kysymyksessä erityisesti silloin, kun kyseessä olevan päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti kantajan asemaan kyseessä olevilla markkinoilla (ks. tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Kantajan kilpailuaseman huomattava heikentyminen merkityksellisillä markkinoilla ei perustu relevanteilla markkinoilla vallitsevien eri kilpailusuhteiden yksityiskohtaiseen arviointiin, jonka avulla voidaan täsmällisesti määrittää kantajan kilpailuaseman heikennyksen laajuus, vaan se perustuu lähtökohtaisesti ensi arviolta esitettyyn toteamukseen siitä, että komission päätöksessä tarkoitetun toimenpiteen toteuttaminen johtaa siihen, että kyseinen asema heikkenee huomattavasti (tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 58 kohta).

27 Tästä seuraa, että kyseinen edellytys voi täyttyä, jos kantaja esittää seikkoja, joilla voidaan osoittaa, että kyseessä oleva toimenpide on omiaan heikentämään huomattavasti sen asemaa kyseessä olevilla markkinoilla. (ks. tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Markkina-asemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen määrittämisestä on muistutettava yhtäältä, että pelkästään se seikka, että toimi on omiaan vaikuttamaan vallitseviin kilpailuolosuhteisiin relevanteilla markkinoilla ja että kyseessä oleva yritys jollain tavalla kilpailee toimesta hyötyneen yrityksen kanssa, ei riitä siihen, että kyseisen toimen voitaisiin katsoa koskevan mainittua yritystä erikseen. Yritys ei siksi voi vedota pelkästään siihen, että se on edunsaajana olevan yrityksen kilpailija (ks. tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Toisaalta on muistutettava, että kilpailijan markkina-aseman huomattavan heikentymisen osoittaminen ei voi rajoittua koskemaan vain tiettyjä sellaisia seikkoja, joista ilmenee kantajan kaupallisen tai taloudellisen suorituskyvyn heikkeneminen, kuten liikevaihdon merkittävä aleneminen, huomattavat taloudelliset tappiot tai markkinaosuuden merkittävä väheneminen kyseessä olevan tuen myöntämisen johdosta. Valtiontuen myöntäminen voi heikentää toimijan kilpailutilannetta myös muilla tavoin, kuten esimerkiksi johtamalla tulojen saamatta jäämiseen

tai epäedullisempaan kehitykseen kuin kehitys, joka olisi toteutunut kyseisenlaisen tuen puuttuessa (ks. tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Nämä periaatteet huomioiden on tutkittava, onko kantaja, jolla – kuten edellä 27 kohdassa on muistutettu – on todistustaakka, osoittanut, että riidanalainen päätös koskee sitä erikseen.

31 Sen tutkimiseksi, onko kantaja osoittanut, että riidanalainen päätös koskee sitä erikseen, on todettava, että kantajan mukaan yhtäältä kaikki lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset myönnettiin 20.10.2017 Post Danmarkille, ja toisaalta, että se kilpailee Post Danmarkin kanssa.

32 Näin ollen siltä osin kuin on ensinnäkin kyse kantajan roolista komissiossa käydyssä hallinnollisessa menettelyssä, kantaja väittää perustellusti toimineensa aktiivisesti. Kantaja nimittäin esitti huomautuksia muodollisessa tutkintamenettelyssä osapuolena, jota asia koskee. Pelkästään kantajan osallistumisesta hallinnolliseen menettelyyn ei kuitenkaan missään tapauksessa voida päätellä, että riidanalainen päätös koskisi sitä erikseen, vaikka sillä olisi ollut merkittävä rooli kyseisessä hallinnollisessa menettelyssä (ks. vastaavasti tuomio 12.4.2019, Deutsche Lufthansa v. komissio, T-492/15, EU:T:2019:252, 143 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Toiseksi siltä osin kuin on kyse kantajan markkina-asemaan kohdistuvasta huomattavasta vaikutuksesta, on todettava, että kantaja väittää menettäneensä huomattavan määrän asiakkaita ja noin 30 prosenttia markkinaosuudestaan siksi, että Post Danmark ”polkee hintoja kilpailijoiden hintojen alapuolelle” lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten ansiosta, kuten edellä 18 kohdassa todettiin. Vastausvaiheessa kantaja väitti myös, että kyseisten pääomanlisäysten myöntäminen oli muuttanut asiakkaiden käyttäytymistä, sillä asiakkaat olivat päättäneet olla käyttämättä enää sen palveluja. Kantaja väittää näin ollen, että ennen kyseisten pääomanlisäysten myöntämistä se menetti asiakkaita eri kilpailijoille, kun taas niiden myöntämisen jälkeen se menetti asiakkaita lähes yksinomaan Post Danmarkille.

34 Kantaja esitti väitteidensä tueksi kolme luetteloa asiakkaista, jotka olivat sen mukaan jättäneet sen ja siirtyneet PostNordille tammikuun 2016 ja marraskuun 2021 välisenä aikana. PostNordille siirtyessään kyseiset asiakkaat käyttivät kantajan mukaan erityisesti Post Danmarkin tarjoamia palveluja. Täsmällisemmin todettuna ensimmäinen luettelo kattaa ajanjakson tammikuusta 2016 lokakuuhun 2018. Toinen luettelo, joka on osittain päällekkäinen ensimmäisen luettelon kanssa, kattaa ajanjakson tammikuusta 2018 kesäkuuhun 2019. Kolmas luettelo kattaa ajanjakson lokakuusta 2019 marraskuuhun 2021 (jäljempänä luettelot asiakkaista, jotka on väitetysti menetetty PostNordille).

35 Tämän osalta on ensinnäkin todettava, että kantajan väite, jonka mukaan se on menettänyt noin 30 prosenttia markkinaosuudestaan, on hylättävä, koska sen tueksi ei ole esitetty alustavaa näyttöä.

36 Toiseksi kantajan vastausvaiheessa esittämistä väitteistä, jotka koskevat asiakkaiden, jotka sen mukaan päättivät olla enää käyttämättä sen palveluja, käyttäytymisen väitettyä muuttumista, on todettava, että kantaja viittaa luetteloihin asiakkaista, jotka on väitetysti menetetty PostNordille. Ensimmäisessä näistä luetteloista, joka kattaa osittain kyseessä olevien toimenpiteiden

toteuttamista edeltäneen ajanjakson, yksilöidään useita yrityksiä, joita kantajan entiset asiakkaat sen mukaan käyttivät, toisin kuin kahdessa muussa luettelossa, joissa yksilöidään ainoastaan PostNord.

37 Vastauksena prosessinjohtotoimeen ja suullisessa käsittelyssä kantaja myönsi, että kaikki ensimmäisessä luettelossa yksilöidyt asiakkaat – muiden kilpailevien yritysten nimiin liitetyt mukaan lukien – oli myös menetetty PostNordille, koska kyseiset muut yritykset olivat todellisuudessa PostNordin alihankkijoita.

38 Näin ollen kantajan väitteet huomioiden kaikki luettelot asiakkaista, jotka on väitetysti menetetty PostNordille, on ymmärrettävä siten, että niissä yksilöidään asiakkaat, jotka jättivät kantajan siirtyäkseen yksinomaan PostNordille tai sen alihankkijoille. Nämä väitteet huomioiden kyseisten luetteloiden ei siis voida tulkita osoittavan, että kyseisten asiakkaiden käyttäytyminen olisi muuttunut asianomaisten toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen.

39 Tästä seuraa, että koska ei ole olemassa muita seikkoja, jotka tukisivat kantajan väitettä, jonka mukaan se menetti ennen kyseessä olevien toimenpiteiden toteuttamista asiakkaita useille kilpailijoille, kun taas kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen se menetti asiakkaita yksinomaan PostNordille ja täsmällisemmin todettuna kyseisen toimenpiteen oletetulle edunsaajalle Post Danmarkille, kyseinen väite on hylättävä ilman, että olisi tarpeen lausua sen tutkittavaksi ottamisesta, jonka komissio on riitauttanut.

40 Kolmanneksi kantajan väitteestä, jonka mukaan se menetti huomattavan määrän asiakkaita PostNordille lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten vuoksi, on todettava seuraavaa.

41 Jos oletetaan, että luettelot asiakkaista, jotka on väitetysti menetetty PostNordille, riittävät osoittamaan, että on ensi näkemältä todennäköistä, että kantajan kilpailuasemaan kohdistuu edellä 26 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu huomattava vaikutus, on arvioitava, onko kantaja kyennyt osoittamaan – sille kuuluvan todistustaakan mukaisesti –, että tämä sen kilpailuasemaan kohdistunut huomattava vaikutus saattoi johtua lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainituista pääomanlisäyksistä.

42 Vaikka katsottaisiin, että luetteloissa asiakkaista, jotka on väitetysti menetetty PostNordille, kantaja yhtäältä yksilöi asianmukaisesti asiakkaat, jotka jättivät sen siirtyäkseen PostNordille, ja toisaalta katsoi asianmukaisesti, että mainitut asiakkaat käyttivät erityisesti kyseessä olevien toimenpiteiden oletetun edunsaajan eli Post Danmarkin palveluja, se ei osoita oikeudellisesti riittävällä tavalla, että väitetyn asiakkaiden PostNordille menettämisen ja lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten välillä olisi yhteys.

43 On nimittäin niin, että ensinnäkin kantajan toimittamista tiedoista ilmenee, että se menetti PostNordille 22 asiakasta vuonna 2016, 26 asiakasta vuonna 2017, 19 asiakasta vuonna 2018, 21 asiakasta vuonna 2019, 13 asiakasta vuonna 2020 ja 14 asiakasta vuonna 2021. Näin ollen voidaan todeta, että kantajalle väitetysti aiheutunut asiakaskunnan menetys oli suhteellisen muuttumatonta vuosina 2016–2019 kyseessä olevien toimenpiteiden toteuttamisesta huolimatta. Vuodesta 2018 lähtien kantajalle väitetysti aiheutunut asiakaskunnan menetys PostNordin hyväksi on ollut jopa vuonna 2016 kirjattua vähäisempää. Koska ei ole esitetty muita selityksiä, joiden avulla toimitetut luvut voitaisiin erityisesti asettaa kontekstiinsa, kantaja ei ole osoittanut, että ne osoittaisivat väitetyn asiakaskunnan menetyksen ja kyseessä olevien toimenpiteiden välisen uskottavan syy-yhteyden.

44 Seuraavaksi on todettava, ettei kantaja ole esittänyt alustavaa näyttöä sen väitteensä tueksi, jonka mukaan väitetty asiakkaiden menetys johtui täsmällisemmin todettuna alihinnoittelusta tai kilpailijoiden hintatason alittaneista hinnoista, joita Post Danmarkin väitetään käyttäneen lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten ansiosta.

45 Yhtäältä on nimittäin niin, että vaikka kantaja ilmoitti suullisessa käsittelyssä kannelleensa Tanskan hallitukselle Post Danmarkin hinnoittelusta, se ei kuitenkaan ole esittänyt näyttöä tällaisen kantelun tekemisestä. Se ei ole myöskään esittänyt päätöstä, jossa todettaisiin Post Danmarkin käyttäneen alihinnoittelua, eikä edes asiakirjaa, jolla pyrittäisiin osoittamaan tällaisen käytännön olemassaolo.

46 Toisaalta kantajan väitteestä, jonka mukaan se, että PostNord sai sen menettämät asiakkaat, osoittaa sellaisenaan alihinnoittelua tai kilpailijoiden hintatason alittaneita hintoja koskeneen käytännön olemassaolon, on riittävää muistuttaa, että kuten edellä 43 kohdassa todettiin, tilanne, jossa kantaja väitetysti menetti asiakkaita PostNordille, ei erityisesti muuttunut ennen lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten myöntämistä ja niiden jälkeen.

47 Lisäksi on vielä hylättävä kantajan väite, jonka mukaan se, että kantaja menetti suuren määrän asiakkaita PostNordille, riittää osoittamaan tämän asiakaskunnan menetyksen ja lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten välisen syy-yhteyden. Tämän väitteen tueksi kantaja vetoaa 12.12.2006 annettuun tuomioon Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid ja Federación Catalana de Estaciones de Servicio v. komissio (T-146/03, ei julkaistu, EU:T:2006:386). On toki niin, että kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantajien jäsenten kilpailuasema oli heikentynyt pelkästään siksi, että yksi niistä oli esittänyt menettäneensä 52 huoltoasemansa osalta asiakkaita, jotka suorittivat riidanalaisten toimenpiteiden voimaantulosta lähtien hankintansa tuensaajilta. On kuitenkin niin, että yhtäältä kyseisestä tuomiosta ei ilmene, että niiden asiakkaiden määrä, joka menetettiin kyseessä olevien toimenpiteiden edunsaajille, oli sangen samankaltainen ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista ja niiden jälkeen, kuten käsiteltävässä tapauksessa. Toisaalta uudemmissa ratkaisuissa, joissa kantaja vetosi asiakkaiden menettämiseen kyseessä olevan toimenpiteen edunsaajalle, unionin tuomioistuin on todennut, että kantaja ei ollut toimittanut tietoja, joiden perusteella olisi voitu todeta, että menetys johtui kyseisestä toimenpiteestä (tuomio 12.6.2014, Sarc v. komissio, T-488/11, ei julkaistu, EU:T:2014:497, 54 kohta; määräys 11.4.2018, Abes v. komissio, T-813/16, ei julkaistu, EU:T:2018:189, 59 kohta, ja määräys 17.5.2019, Deutsche Lufthansa v. komissio, T-764/15, ei julkaistu, EU:T:2019:349, 134 kohta). Nämä uudemmat ratkaisut huomioiden on näin ollen katsottava, että pelkästään se, että asiakkaita on menetetty PostNordille, ei voi riittää osoittamaan, että tämän seikan ja lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainittujen pääomanlisäysten välillä on yhteys.

48 On lisäksi todettava, että väitetyn asiakaskunnan menettämisen voidaan katsoa johtuvan muista vuonna 2018 tapahtuneista tekijöistä. Post Danmarkin ja PostNord Groupin toimittamasta kantajan sisäisestä asiakirjasta, jonka otsikko on ”Management Report/Annual Report 2019”, nimittäin ilmenee, että kantajalle vuonna 2018 aiheutunut asiakkaiden menetys voi selittyä kahdella tekijällä eli kantajan käyttöön ottamalla kapasiteettia koskevalla lisämaksulla ja pakettitoimitusten epätyydyttävällä laadulla. Kantaja tosin yhtäältä kyseenalaistaa kyseisen sisäisen asiakirjan merkityksen asian kannalta ja toisaalta toteaa, että pakettitoimitusten laatu parani vuonna 2019. Kantaja ei kuitenkaan kiistä kapasiteettia koskevan lisämaksun käyttöönottoa eikä pakettitoimituspalvelujensa epätyydyttävää laatua vuonna 2018, jotka ovat seikkoja, jotka mainitaan sen omassa sisäisessä asiakirjassa.

49 Koska muut seikat kuin lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset voivat selittää väitetyn asiakkaiden menettämisen, kantajan, jolla on edellä 27 kohdassa mieleen palautettu todistustaakka, on näin ollen esitettävä seikkoja, joiden perusteella voidaan osoittaa erityisesti, että näistä muista edellä 48 kohdassa mainituista tekijöistä huolimatta sen kilpailuasemaan kohdistunut huomattava vaikutus saattoi johtua kyseisistä pääomanlisäyksistä. On kuitenkin todettava, ettei kantaja ole esittänyt tällaisia seikkoja.

50 Lopuksi on todettava, että Post Danmark ja PostNord Group totesivat suullisessa käsittelyssä, että kantajan kirjaama liikevaihdon supistuminen vuosina 2018–2019 oli alle kolme prosenttia, mikä ei kuvasta kyseessä olevista toimenpiteistä väitetysti johtunutta 30 prosentin markkinaosuuden menetystä. Kantaja ei ole kiistänyt sitä, että sen liikevaihto supistui vuosina 2018–2019 vain alle kolme prosenttia. Tämä luku ilmenee lisäksi asiakirjasta, jonka kantaja on itse esittänyt menettelyn aikana ja jonka otsikko on ”Annual Report 2019”. Se, että kantajan liikevaihto kyseisenä ajanjaksona oli suhteellisen muuttumaton kyseessä olevien toimenpiteiden toteuttamisesta huolimatta, osoittaa, että mainitut toimenpiteet eivät olleet omiaan heikentämään huomattavasti sen asemaa relevanteilla markkinoilla.

51 Tässä tilanteessa on niin, että vaikka Post Danmarkin katsottaisiin lokakuussa 2017 saaneen lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset ja kilpailleen kantajan kanssa postipalvelumarkkinoilla Tanskassa ja Pohjoismaissa, kantaja ei ole osoittanut, että lokakuussa 2017 tehdyssä sopimuksessa mainitut pääomanlisäykset olivat omiaan vaikuttamaan huomattavasti sen kilpailuasemaan. Tästä seuraa, että kantaja ei ole osoittanut oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla, että riidanalainen päätös koskisi sitä erikseen.

52 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta kantajan asiavaltuuden puuttumisen vuoksi eikä siitä, koskeeko riidanalainen päätös kantajaa suoraan, ole tarpeen lausua.

Oikeudenkäyntikulut

53 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, sen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se on velvoitettava korvaamaan komission, Post Danmarkin ja PostNord Groupin oikeudenkäyntikulut viimeksi mainittujen vaatimusten mukaisesti.

54 Lisäksi työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan on siis vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

55 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin kyseisen artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Käsiteltävässä asiassa on määrättävä, että UPS Europe ja Dansk Avis Omdeling, jotka tukevat väliintulijoina kantajan vaatimuksia, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Danske Fragtmænd A/S vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission, Post Danmark A/S:n ja PostNord Group AB:n oikeudenkäyntikulut.**

3) **Tanskan kuningaskunta, Ruotsin kuningaskunta, UPS Europe NV/SA ja Dansk Avis Omdeling A/S vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä tammikuuta 2025.

Allekirjoitukset